

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los jueves

Semestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Jesús que torna (?) Contestant una insídia

En començar la campanya electoral va fer avinent, el qui fou candidat a Corts pel districte, En Josep Maria Trias de Bes, que venia a fer obra pacificadora en els pobles del Vallès. Així vàrem llegir-ho mantes vegades en son periòdic «Gent d'Ara».

Nosaltres, que de les lluites fraticides en els pobles no en teníem sinó el record de quan imperaven en Plaja o en Lligé, car amb el triomf d'En Francisco Torras varen cessar les persecucions, i amb elles l'activitat que era ja norma en el jutjat d'instrucció d'aquest partit, vàrem quedar astorats davant de la *bonanova* predicada per en Trias, que no creïem d'aplicació en el districte de Granollers.

I, en efecte; de les eleccions encà que no es parla sinó, pels amics del candidat derrotat, d'autos de processament i de tants i quants anys de presidi que hauran (?) de sofrir significats amics nostres, als quals es preté embolcallar en paper segellat, bo i aturdint-los en viatges i més viatges davant del senyor Jutje d'instrucció i a presència del *pacificador* (?), que actua de fiscal.

El pobre senyor Trias ha errat el tret; ni les menaces ni el vendre protecció barata són els mitjans més apropiats per a fer-se sisquera amb un nucli d'amics que el salvin del ridícol en que indefectiblement caurà a Granollers; el tenir per norma el compliment del deure i no haver-se'n separat un sol moment proporciona una absoluta tranquil·litat, i aquesta és la situació dels amics nostres als quals en Trias preté senyalar com a culpables d'un delictes que sols existeix en la febrosa imaginació del qui

no ha sapigut convèncer's i aconsolar-se amb el fallo del cos electoral, que no l'ha volgut per a representant seu; i d'altra part, els graus de magnanimitat i bonhomia del qui tot ho reserva per a la violència més repugnant i covarda, són prou coneguts després de la sembrada de pistolers, en vigílies d'eleccions, denotant la íntima relació seva amb els qui pertorben la vida ciutadana.

La política que adopta En Josep Maria Trias la descobreix el més tendre infant. Sembrar el pànic amb la seva *posse* de super-home; disfressar més tard els seus instints, volent aparèixer pròdig en misericòrdia bo i intentant, anc que sia mentint de la manera més barroera, fer creure que hi ha qui, per a defugir responsabilitats imaginàries, les llença contra altres persones de més modesta — si bé tan respectable — condició social.

Visqui tranquil el qui fou candidat pel districte, car Granollers en general, i nostres amics en particular, servaran bon record de la seva actuació post-electoral, que si produeix momentànies molèsties i qualques perjudicis a modestos amics nostres, sols servirà per a ofegar-lo en el més profunde dels ridícols en veure la inconsistència de les seves acusacions; i la reiteració amb que els electors de Granollers, amb la més absoluta unanimitat, es pronunciaran en contra de la política d'odis, rancúnies i represalies, encarnada en la persona d'en Trias de Bes, malgrat es cobreixi amb pell d'ovella, volent-se presentar com un nou pacificador.

En el número de «Gent d'Ara» corresponent al 9 d'aquest mes, s'hi publica una correspondència (?) des de Montornès, que sembla talment feta des de can Riba i España, fent història de com ha sigut dictada una R. O. concedint a l'Ajuntament de l'esmentat poble l'arenç reintegrable de 24,966·17 pessetes que li correspòn pagar per a la construcció de la carretera de Montmeló a Vallromanes, amb pont sobre el riu Besòs, que comunica amb la de Sant Adrià a La Roca; i entre altres coses, diu:

«Mantes vegades, l'anterior diputat a Corts don Francisco Torras, havia volgut aprofitar-se'n d'aquest assumpte i entorpir-lo perquè no se li donava la seva intervenció.»

Tothom sap, i tampoc ho desconeix el senyor de Riba i España, que el senyor Torras, quan ostentà la representació del districte de Granollers, s'esmerà en aconseguir el màxim de millores possibles, moltes d'elles realitzades feliçment, cosa que està a la vista de tothom. I, en referir-nos a l'assumpte que motiva aquest article, ens limitarem a copiar uns documents que, ells sols, desfan la insidiosa correspondència del senyor de Riba i España, escrita, com totes les seves coses, amb la ploma de l'impotència i amb la verinosa tinta del despit.

Amb data 4 de maig de l'any 1922, escrivia el senyor Torras, des de Madrid, al senyor don Andreu Gassó i Vidal de la Lliga de Propietaris de Martorelles, el què segueix:

«Me encontré en ésta la adjunta carta del Ministro de Fomento Sr, Argüelles, y hoy, antes de entregar la contestación que ya tenía hecha, he pasado por el Negociado de Caminos vecinales, y he podido comprobar que, efectivamente, el Ayuntamiento de Montornés no había solicitado oficialmente la ampliación del anticipo con arreglo a la reforma del presupuesto. Hay que procurar que se haga oficialmente y enseguida la petición.

Con el fin de que este retraso no perjudicara las obras, he conseguido que se pusiera hoy mismo la R. O. mandando librar otras 25,000 pesetas, lo que tengo el gusto de participarle.

Escribo también al Sr. Alcalde de Montornés.»